

τῆς οὐδετερότητος, διαγωγῆς ἣτις ὡμολογήθη διὰ τοῦ δημοσίου κ' ἐπισήμου ἐγγράφου γενομένου παρὰ τοῦ ρηθέντος πλοιάρχου εἰς τὸ Προξενεῖον τῆς Κέας, τὴν 6ην Νοεμβρίου 1828, δι' οὗ ἐξηγεῖται ὡς ἐφεξῆς μετ' ἄλλων δύο συνοδιτῶν του πλοιάρχων, ἀντεστάθησαν, ἀλλ' ἐπομένως ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσουν, μὴ δυνάμενοι ν' ἀντιταχθῶσιν ἐναντίον δυνάμεως ἀνωτέρας,

Δι' ὅλα ταῦτα

Τὸ φορτίον τοῦ ρηθέντος πλοιάρχου Ἰω. Β. Βαταλλιαρίνη ἀποδεικνύεται μὴ δικαιολογηθὲν ὡς οὐδετέρα ἰδιοκτησία κ' ἐπομένως ὡς ἰδιοκτησία ἐχθρική δημεύεται.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν ὀγδόην Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδοῦ ἐτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς

Ὁ Γραμματεὺς

Ἐδουάρδος Μάσσων

N. Γ. Παγκαλάκης

Γεώργιος Ἀθανασίου

(Βλέπ. ἀριθ. 514 τῶν ἐξερχομένων)

Ἀριθ. 43

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

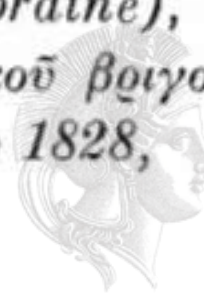
Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1828 διεύθυνσιν τῶν ἐγγράφων τοῦ αὐστριακοῦ βριγαντίνου οἱ «Δ Ὑ Ο Ἀ Δ Ε Λ Φ Ο Ι», τοῦ πλοιάρχου Ἀντωνίου Ἰακώβου Σκόπενικ, διευθυνθέντων παρὰ τοῦ Φροντιστηρίου πρὸς τὸ Δικαστήριον,

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ 22 Ὀκτωβρίου 1828 ἀναφορὰν τοῦ πλοιάρχου Κωνσταντίνου Νικοδήμου, δι' ἧς ἀναφέρει πρὸς τὸ Δικαστήριον ὅτι κατέσχε τὸ ρηθὲν βριγαντίνον ἔξω τῆς Τενέδου διευθυνόμενον ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν εἰς Κωνσταντινούπολιν, μὲ φορτίον φακὴν ἀρδέπια 713 ¹/₂ καὶ ρύζι ζεμπίλια 150,

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ 7 Ὀκτωβρίου 1828 ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν τοῦ αὐτοῦ βριγαντίνου, δι' ἧς φαίνεται ὅτι ἀνεχώρησεν ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν εἰς Κωνσταντινούπολιν,

Θεωρήσασα τὸ ἀπὸ 6 Ὀκτωβρίου 1828 φορτωτικὸν καὶ τὴν ἀπὸ 7 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς δῆλωσιν, δι' ὧν φαίνεται ὅτι ὁ Ἰω. Αἰδὲ νιός, ἔμπορος Γάλλος, ἐφόρτωσε μὲ ναῦλον 700 ταλλήρων χωρὶς οὐδὲν ἄλλο ἐπὶ τοῦ ρηθέντος βριγαντίνου ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν διὰ Κωνσταντινούπολιν φακὴν ἀρδέπια 713 ¹/₂ καὶ ρύζι ζεμπίλια 150, διὰ ἰδιὸν του λογαριασμὸν καὶ εἰς παραλαβὴν τοῦ διαταχθησομένου (all' ordine),

Θεωρήσασα ἀπόσπασμα τοῦ ἡμερολογίου τοῦ αὐτοῦ αὐστριακοῦ βριγαντίνου ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου 1828 ἐξ Ἀλεξανδρείας μέχρι τῆς 10 Νοεμβρίου 1828,



Θεωρήσασα τὴν ἐν Κέα τῆς 6 Νοεμβρίου 1828 γενομένην διαμαρτύρησιν ἐνώπιον τοῦ Αὐστριακοῦ Ἀντιπροξένου, καθ' οὗτινος ἀνήκει, παρὰ τῶν πλοίαρχων Ἀντωνίου Σκόπενικ, Ἰω. Β. Βαταλλιαρίνη καὶ Πέτρου Κόϊκ,

Θεωρήσασα τὰς ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου γενομένας ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὁμολογίας τοῦ ὁδηγοῦ Ἑλλήνος, τοῦ Αὐστριακοῦ πλοίαρχου, τοῦ γραμματέως, ναυκλήρου καὶ τριῶν ναυτῶν τοῦ αὐτοῦ αὐστριακοῦ βριγαντίνου,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὸν αὐτὸν πλοίαρχον πρόσκλησιν τοῦ Δικαστηρίου τῆς 3 Νοεμβρίου 1828 καὶ τὴν κατὰ συνέπειαν γενομένην ἀπολογία τοῦ περὶ τοῦ φορτίου τῆς 8ης τοῦ αὐτοῦ Ν.,

Θεωρήσασα τὸ διάταγμα τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ 9 Σεπτεμβρίου 1828, δι' οὗ, ἐξ αἰτίας τῆς καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν σιτοδείας, δίδει τὴν ἐξουσίαν εἰς πολεμικὰ πλοῖα διὰ τὰ συλλαμβάνουν ὅποιονδήποτε πλοῖον ἔχει ζωοτροφίας,

1ον) Παρατηροῦσα ὅτι περὶ ἀποδείξεως τῆς ιδιοκτησίας τοῦ φορτίου διαφέρει ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἰσχὺν τῶν ἐγγράφων ἢ κατάστασις τοῦ ἐξαγομένου φορτίου ἐξ οὐδετέρου λιμένος διὰ λιμένα ἐμπολέμου τινος, ἀπὸ τὴν κατάστασιν τοῦ ἐξαγομένου φορτίου ὑπὸ ὄνομα οὐδετέρου μὲ πλοῖον οὐδέτερον ἐξ ἐχθρικοῦ δι' ἐχθρικὸν λιμένα,

2ον) Παρατηροῦσα ὅτι ἡ τελευταία αὕτη περίπτωσις ὑπερβαρύνει, ὅταν ὁ τῆς ἐκφορτώσεως λιμὴν πάσχη ἀπὸ πείναν,

3ον) Παρατηροῦσα ὅτι ὁ ρηθεὶς πλοίαρχος δὲν ἔχει ναυλοσυμφωνητικόν, τοῦ ὁποίου ἢ ἔλλειψις εἶναι ἀξιοπαρατήρητος,

4ον) Παρατηροῦσα ὅτι εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του δὲν φανερῶνει τὸν ἄνθρωπον, μὲ τὸν ὁποῖον ἐσυμφώνησε νὰ φορτώσῃ καὶ ὅτι τὸν κρύπτει διόλου, σημειῶνων μόνον τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἄρχισε νὰ φορτώνῃ,

5ον) Παρατηροῦσα ὅτι, ἐπειδὴ ὁ πλοίαρχος δὲν ἐγνώριζε τὸν ὑπογράψαντα τὸ φορτωτικόν, ἠρωτήθη περὶ τοῦ τίς ὑπῆρξεν ὁ μεσίτης καὶ ἀπεκρίθη «δὲν ἐνθυμῶμαι»,

6ον) Παρατηροῦσα ὅτι τὸ φορτωτικὸν καὶ ἡ δήλωσις λέγουν νὰ παραδοθῇ τὸ φορτίον εἰς τὸν διαταχθησόμενον (all' ordine) εἰς Κωνσταντινούπολιν, χωρὶς νὰ σημειῶνουν τ' ὄνομα τοῦ παραλαβητοῦ, πράγμα εἰς καιρὸν πολέμου ἀσυγχώρητον,

7ον) Παρατηροῦσα ὅτι τὸ ἀσυγχώρητον τοῦτο ὑπερανξάνει, διευθυνομένου τοῦ φορτίου εἰς ἐχθρικὸν τόπον, διευθυνομένου εἰς τόπον πάσχοντα σιτοδείαν, διευθυνομένου ἀπὸ τόπον ὅπου ἐφορτώνοντο πλοῖα διὰ τὸν ἐχθρόν,

8ον) Παρατηροῦσα ὅτι ὁ πλοίαρχος ἐφανέρωσεν εἰς τὴν ὁμολογίαν του, ὅτι ἀγνοεῖ τὸ πρόσωπον εἰς τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ παραδώσῃ τὸ φορτίον, πράγμα ἀπίστευτον,

9ον) Παρατηροῦσα ὅτι ὁ αὐτὸς πλοίαρχος ἀρνεῖται τὴν παραλαβὴν καμμίας ἐπιστολῆς ἢ ἐγγράφου ὁδηγίας διὰ τὸ φορτίον, πράγμα καὶ τοῦτο ἀπίστευτον,

10ον) Παρατηροῦσα ὅτι τὸ σκότος τοῦ φορτωτικοῦ καὶ τῆς δηλώσεως καὶ ἡ ἄγνοια τοῦ πλοίαρχου περὶ τοῦ παραλαβητοῦ καὶ ἡ ἄρνησις τῆς ἐπιστολῆς ἢ τῆς ἐγγράφου ὁδηγίας, ὅλα ταῦτα προφανῶς ἀποδεικνύουν τὴν ἀπόκρυψιν τοῦ ἀληθινοῦ ιδιοκτήτου τοῦ φορτίου,

11ον) Παρατηροῦσα ὅτι ὁ ρηθεὶς πλοίαρχος εἶχε συμφωνήσει νὰ συμπλέῃ μὲ συνοδείαν ἄλλων πλοίων, τὸ ὁποῖον κ' ἔκαμε καὶ τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συμβοηθῶνται τόσοι εἰς τὸ νὰ κρύψουν τὰ μέσα τῆς ἀνσκαλύψεως τῆς ἰδιοκτησίας, ὅσον καὶ εἰς τὸ νὰ δώσουν συμφώνους ἀποκρίσεις εἰς περίπτωσιν ἐπισκέψεως.

12ον) Παρατηροῦσα τὴν ἀξιοπαρατήρητον διαλογὴν τοῦ γραμματέως, ὅστις ὑπεστήριξεν ὅτι ἀγνοεῖ καὶ τὸν φορτωτὴν καὶ τὸν διορισμὸν καὶ ὅτι ποτὲ δὲν ἤκουσε τίποτε καὶ ὠρκίσθη.

13ον) Παρατηροῦσα ὅτι ὁ πλοίαρχος, παραγγείλας μυστικότητα εἰς τὸν γραμματέα τοῦ πλοίου, ἀποδεικνύει ὅτι ἐφόρτωσε μὲ μυστήριον νὰ μὴ τὸ κοινοποιήσῃ πρὸς ὅντινα κατὰ χρέος ἐχρεώσται νὰ τὸ κοινοποιήσῃ.

14ον) Παρατηροῦσα ὅτι διετήρησε τὴν μυστικότητα ταύτην ὅχι μόνον μὲ τὸν γραμματέα, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν ναύκληρον καὶ μὲ τοὺς ναύτας του.

15ον) Παρατηροῦσα ὅτι ὁ ρηθεὶς πλοίαρχος κατεσχέθη μετὰ τῶν πλοιάρχων Πέτρον Κόϊκ καὶ Ἰω. Β. Βαταλλιαρίνη καὶ ὅτι φθάσαντες εἰς Κέα ἠθέλησαν συμφώνως καὶ οἱ τρεῖς ν' ἀποβοῦν εἰς τὴν γῆν παρὰ θέλησιν τῶν ὁδηγῶν καὶ ὁ ρηθεὶς Σκόπενικ, ἐν ὧ μ ἔ ν ο ς μετὰ τῶν ἄλλων δύο, καὶ οἱ τρεῖς ὁμοῦ ἐν ὧ μ ἔ ν ο ι ἔκαμαν διαμαρτύρησιν, διὰ τῆς ὁποίας ὁμολογοῦν ὅτι προσκληθέντες παρὰ τοῦ Ἑλλήνος πλοιάρχου Κωνσταντίνου Νικοδήμου ἀντεστάθησαν, πλὴν ἔγινε χρεία νὰ ὑποχωρήσουν εἰς τὴν μεγαλύτεραν δύναμιν.

16ον) Παρατηροῦσα ὅτι ὁμολογία προκύπτουσα ἀπὸ δημόσιον ἔγγραφον, ἐκδοθὲν παρὰ τοῦ αὐτοῦ πλοιάρχου Σκόπενικ, δηλοποιεῖ καὶ ἀποδεικνύει προφανῆ παράβασιν τῆς οὐδετερότητος καὶ τὴν διάθεσιν τῆς διὰ βίας μετακομιδῆς ἐχθρικῆς ἰδιοκτησίας, μολονότι ὁ αὐτὸς πλοίαρχος, οὐδέτερος ἂν, δὲν ζημιοῦται εἰς τὸ παραμικρόν.

17ον) Παρατηροῦσα ὅτι τοιαύτη διαγωγὴ αὕτη καθ' ἑαυτὴν καταφαίνει τοσοῦτον ὑποπτον τὸ φορτίον, ὥστε ἐκλαμβάνεται ὡς ἐχθρικὴ ἰδιοκτησία, διότι ἡ παρὰ τοῦ πλοιάρχου ὑπεράσπισις τοῦ φορτίου ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς οὐδετερότητος.

18ον) Παρατηροῦσα ὅτι τόσοι καλῶς ἐγνώρισε τὴν οἰημαντικότητα τῆς τοιαύτης διαγωγῆς του ὁ πλοίαρχος, ὥστε εἰς τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἔκαμεν ἰδιαιτέραν διαμαρτύρησιν του, παρασιωπῶν τὸ περιστατικὸν τῆς ἀντιστάσεως καὶ τῆς αὐθαιρέτου θελήσεώς του ν' ἀντιτάξῃ δύναμιν εἰς τὴν δύναμιν, ἐὰν ἦτον ἰσοδύναμος καὶ ὅχι ἀνωτέρα,

Δι' ὅλα ταῦτα, λοιπόν, τοῦτέστι:

1ον) Διὰ τὴν ἔλλειψιν ναυλοσυμφωνητικοῦ,

2ον) Διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του καταχωρίσεως,

3ον) Διὰ τὴν προφανῆ ἀπόκρυψιν τοῦ ὀνόματος τοῦ φορτωτοῦ καὶ προσέτι τῶν ἐπιστολῶν καὶ τῶν ὁδηγιῶν, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἔλαβεν. Ὅλα ταῦτα ἀποδεικνύουν τὴν προσπάθειαν τοῦ πλοιάρχου εἰς τὸ νὰ κρύψουν τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει παραλαβητήν.

4ον) Διὰ τὴν κρατηθεῖσαν μυστικότητα παρὰ τοῦ γραμματέως καὶ ὅλου τοῦ πληρώματος.

5ον) Διὰ τὴν ὁμολογηθεῖσαν ἀντίστασιν εἰς τὴν ἐπίσκεψιν καὶ διὰ τὴν ἀποφασι-

στικήν θέλησιν τοῦ ν' ἀντιτάξῃ δύναμιν εἰς τὴν δύναμιν, ἐὰν ᾗτον ἰσοδύναμος καὶ ὄχι ἀνωτέρα,

Δι' ὅλας τὰς αἰτίας ταύτας ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκλαμβάνει τὸ φορτίον τοῦ πλοιάρχου Ἀντωνίου Ἰακώβου Σκόπενικ ὡς μὴ δικαιολογημένην οὐδετέραν ἰδιοκτησίαν κ' ἐπομένως ὡς ἰδιοκτησία τουρκικὴ δημεύεται.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν ὀγδόην Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδοῦ ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς

Ὁ Γραμματεὺς

Ἐδουάρδος Μάσσων

N. Γ. Παγκαλάκης

Γεώργιος Ἀθανασίου

(Βλέπ. ἀριθ. 514 τῶν ἐξερχομένων)

Ἀριθ. 44

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 1425 διαταγὴν τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας πρὸς τὸ Δικαστήριον, δι' ἧς ζητεῖ πληροφορίας περὶ πραγματειῶν ληφθεισῶν τὴν 13 Σεπτεμβρίου 1827 παρὰ τοῦ Ἑλλήνος καταγωγοῦ Ἀντωνίου Δρίτσα ἐκ τοῦ γαλλικοῦ βρικήου «Ε δ ο υ ά ρ δ ο ς», τοῦ πλοιάρχου Ἰω. Β. Βάλλεν, πλησίον τῆς Βηρυτοῦ,

Θεωρήσασα ἀντίγραφα ἀναφορᾶς τῶν ἐμπόρων Ροστὰν καὶ Συντροφίας, ἀνταποκριτῶν τοῦ N. Κεφαλᾶ, καὶ Βενσὰν καὶ Συντροφίας πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν τῆς Α. Χ. Μ. καὶ ἀντίγραφα ἐπιστολῆς τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ πρὸς τὸν Ἀντιναύαρχον Δεριγνὸν καὶ ἄλλην πρὸς τὸν Γάλλον Πρέσβυν Σαντενῆς,

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ Δικαστηρίου ὑπ' ἀριθ. 121 πρὸς τὴν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἀπόκρισιν τῆς ρηθείσης ὑπ' ἀριθ. 1425 διαταγῆς,

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 168 ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου, ἐκδοθεῖσαν τὴν 3 Ὀκτωβρίου 1827, περὶ τῶν ρηθεισῶν πραγματειῶν, δι' ἧς ἐτέθησαν εἰς παρακαταθήκην,

Θεωρήσασα τὴν αἴτησιν τοῦ Προξένου Γάλλου κ. Σαντενῆς ὡς ἀπὸ μέρους τῶν Γάλλων ἐμπόρων Βενσὰν καὶ Ροστὰν, ἀνταποκριτοῦ τοῦ ἐν Κύπρῳ N. Κεφαλᾶ,

Θεωρήσασα τὴν δευτέραν ὑπ' ἀριθ. 2101 διαταγὴν τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας πρὸς τὸ Δικαστήριον, ἐμπερικλείουσαν ἀντίγραφον ἀναφορᾶς τῆς Γραμματείας πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην καὶ προσκαλοῦσαν τὸ Δικαστήριον νὰ κρίνῃ τὴν ὑπόθεσιν,

Θεωρήσασα 2 ἀναφορὰς τοῦ καταγωγοῦ Ἀντωνίου Δρίτσα τῆς 28, 30 Σεπτεμ-

